

Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság végzése megalapozatlan, figyelemmel arra, hogy a törvényszék a tényállást hiányosan állapította meg [Be. 351. § (2) bekezdés b) pont 2. fordulat]. A másodfokú bíróság a megalapozatlanságot a rendelkezésre álló iratok alapján a tényállás alábbiak szerinti kiegészítésével kiküszöbölte [Be. 352. § (1) bekezdés a) pont]:

A Kúria a Bhar.III.912/2014/2. számú végzésével a Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.II.151/2013/34. számú ítéletét Hunvald György II. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet tényállásának II/1., II/2., II/3., II/6. és II/7. pontjaiban írt cselekményeire vonatkozó részében, beleértve az őt érintő kártérítésben marasztaló és a marasztalást helybenhagyó, valamint a marasztalás járulékaivala vonatkozó rendelkezéseket hatályon kívül helyezte és e körben a Szegedi Ítéltáblát új eljárásra utasította.

A Szegedi Ítéltábla a megismételt eljárás keretében meghozott, 2015. április 24. napján kelt és ugyanakkor jogerőre emelkedett Bf.III.666/2014/11. számú ítéletével a II. r. vádlott börtönbüntetésének tartamát az elsőfokú ítélet tényállás II/1., II/2., II/3., II/6. és II/7. pontjában írt cselekményekkel kapcsolatosan 2 év 6 hónapra súlyosította. Megállapította, hogy a II. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés legalább háromnegyed részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra, és a II. r. vádlott által 2009. február 10. napjától 2011. május 12. napjáig és 2011. június 17. napjától 2011. október 4. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította.

A törvényszék végzése a fenti kiegészítéssel immár teljes egészében megalapozottá vált.

A Be. 576. § (1) bekezdése szerint a bíróság az előzetes fogvatartás, illetőleg a házi őrizet beszámításáról utólag határoz, ha erről a jogerős ítélet nem, vagy nem a törvénynek megfelelően rendelkezett.

Nem osztotta az ítéltábla a II. r. elítélt védőjének azon álláspontját, amely szerint a Fővárosi Törvényszék tévesen rendelkezett a jogorvoslat körében a Szegedi Ítéltáblával összefüggésben, hiszen a Kúria Bkk.I.411/2013/2. számú végzésével a másodfokú eljárásra a Szegedi Ítéltáblát jelelte ki a Fővárosi Ítéltábla eljárásból történő kizárása mellett.

Az iratokból megállapíthatóan Hunvald György II. r. elítélt a jelen ügyben két részletben, összesen mintegy 2 év 6 hónapot töltött előzetes fogvatartásban. A Kúria a Bhar.III.912/2014/34. számú ítéletével a Szegedi Ítéltábla Bf.II.151/2013/34. számú ítéletének felülbírálata során a II. r. elítélt által elkövetett egyes cselekményekre nézve az eljárás elkülönítése mellett az ítéletet hatályon kívül helyezte, míg a megmaradt bűncselekményekre tekintettel a II. r. elítélttel szemben kiszabott büntetést 1 év börtönbüntetésre enyhítette, ugyanakkor az előzetes beszámítással kapcsolatos eredeti rendelkezést, amely a II. r. elítélt által előzetes fogvatartásban töltött idő teljes tartamára vonatkozott, helybenhagyta.

A megismételt eljárás során a Szegedi Ítéltábla a Bf.III.666/2014/11. számú ítélet meghozatala során ezt nem észlelte, és az általa kiszabott 2 év 6 hónap börtönbüntetésbe ismételtelen beszámítani rendelte a II. r. elítélt által előzetes fogvatartásban töltött teljes tartamát. Tekintettel arra, hogy az elítélt által előzetes fogvatartásban töltött idő csupán egy alkalommal számítható be a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe, ezért a fenti beszámítások módosítása vált szükségessé.

Szegedi Ítéltábla
Bpkf.II.762/2015/2.

A törvényszék helyesen jutott arra az álláspontra, hogy Hunvald György II. r. elítélt vonatkozásában helye van a Be. 576. §-a szerinti különleges eljárás lefolytatásának, azonban a végzésének meghozatala során figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy az elítélttel szemben nem egy, hanem kettő jogerős ítéletben került sor az előzetes fogvatartásban töltött teljes idő beszámítására, így az erre vonatkozó rendelkezést mindkét ítélet esetében pontosítani kell. Tekintettel arra, hogy a Szegedi Ítéltábla Bf.II.151/2013/34. számú ítélete emelkedett korábban jogerőre, a II. r. elítélt által az eljárás során előzetes fogvatartásban töltött időt elsőként az ezen büntetéssel kiszabott szabadságvesztés büntetésbe kellett beszámítani, és az előzetes fogvatartásban töltött idő fennmaradó részét lehetett csak a később meghozott Bf.III.666/2014/11. számú ítélettel kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani.

Osztotta ugyanakkor a másodfokú bíróság a törvényszék azon álláspontját, amely szerint a II. r. elítélt előzetes letartóztatása első alkalommal helyesen 2011. május 13. napjáig tartott, szemben a jogerős határozatokban feltüntetett 2011. május 12. napjával.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a II. r. elítélt védője által bejelentett fellebbezést alaptalannak ítélte, és a törvényszék végzését a Be. 372. § (2) bekezdése alapján eljárva a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig azt a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a törvényszék tévesen járt el akkor, amikor az 1 évi időtartam beszámítása során annak kezdő és végső időpontját elmulasztotta feltüntetni, s ezért azt az ítéltábla pótolta.

A végzés elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 386. §-án alapul.

Szeged, 2015. december 1.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Halász Edina s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bpkf.II.762/2015/2. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék 15.B.1492/2010/402. számú végzése a jelen végzés folytán a mai napon jogerős.

Szeged, 2015. december 1.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő